Р Е Ш Е Н И Е
№ 44980

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 13 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2646** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 38 от Закона управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Бейк енд кофи 2018 ЕООД срещу Решение № РД-02-16-190 от 30.01.2026 г. за отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията 2021-2027“ (ПКИП) към Министерството на иновациите и растежа. Моли решението да бъде отменено, като поддържа, че същото е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски за държавна такса.

С протоколно определение от 15.09.2026 г. като ответник е конституиран Главният изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ към Министъра на иновациите и дигиталната трансформация, която е и управляващ орган на Оперативна програма „Конкурентоспособност и иновация в предприятията 2021-2027 г.“ съгласно Постановление № 104 от 18 август 2026 г. за приемане на Устройствен правилник на Министерството на икономиката, инвестициите и индустрията и на Устройствен правилник на Министерството на иновациите и дигиталната трансформация, за създаване на Изпълнителна агенция "Европейски фондове за конкурентоспособност" и за приемане на Устройствен правилник на изпълнителна агенция "Европейски фондове за конкурентоспособност. В съдебно заседание ответникът е представляван от юрк. М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
От доказателствата, съдържащи се в административната преписка, се установява, че при извършена проверка от контролни органи от Инспекцията по труда на кандидатстващото дружество Бейк енд кофи 2018 ЕООД е установено нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ.
От страна на дружеството е внесено искане за сключване на споразумение по чл. 415г КТ по съставения АУАН № 23-2300272/28.04.2023 г. (л.28).
На 02.06.2023 г. дружеството е превело сума в размер на 1 600 лв. по сметка на Дирекция Инспекция по труда С. – област (л.29), а видно от писмо изх. № 23055038/13.06.2023 г. (л.31) Изпълнителният директор на ИА „Главна инспекция по труда“ е одобрил сключеното споразумение.
Видно от приложеното на л. 36 писмо Бейк енд Кофи 2018 ЕООД е изготвило проектно предложение № BG16RFPR001-1.012-1726 с наименование „Дигитализация на предприятията“, което, след проведена оценка и одобрение на оценителния доклад от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията“ 2021-2027, е получило общо 17 точки и е включено в списъка на проектните предложения, одобрени за финансиране по процедурата, с максимален размер на безвъзмездната финансова помощ 41 085.10 лв. (21 006.48 евро), представляваща 70.00% от общите допустими разходи по проекта.
В писмото е посочено изрично, че в резултат на извършена служебна проверка от страна на УО, е установено, че кандидатът има влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение за нарушение по чл. 61, ал.1 КТ.
На дружеството е указано, че кандидат, който има влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение за нарушение, посочено в чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП, има право да докаже, че е предприел съответните мерки за надеждност, като: вътрешноорганизационни актове за спазване изискванията на КТ, издадени с цел да не се допуска в бъдеще такива нарушения; създаване/вменяване с нарочен акт (заповед) на специализирани звена/длъжности, които да следят за предотвратяване на нарушенията на трудовото законодателство; други актове, отразяващи предприетите мерки, вътрешни правила, издадени правилници, въведени процедури, заповеди и други. Посочено е, че представените доказателства ще бъдат разглеждани и преценявани от УО на ПКИП, като се отчита приложимостта на мерките при спазване на чл. 57, ал. 3, б. „б“ ЗОП, тежестта и конкретните обстоятелства, свързани с нарушението.
В отговор от дружеството е изпратена кореспонденция чрез ИСУН (л. 45), като кандидатът е дал следните обяснения във връзка с издаденото наказателно постановление: „При проверка беше установен служител с нерегистриран договор в НАП. Същият служител беше за първи ден на работа, преди започването на работния ден бяха подадени всички документи към НАП за регистриране на трудовото правоотношение, но поради "комуникационна грешка" файловете бяха регистрирани в системата на НАП в 14:00 часа, а проверката се състоя около 12:00 часа на 19.04.2023 г. В тази връзка сключихме споразумение с ГД Инспекция по труда и заплатихме глоба в размер на 1600 лева в законоустановения срок“. Към писмото са приложени като прикачени файлове - Споразумение и платежно нареждане.
С Решение № РД-02-16-190 от 30.01.2026 г. на Ръководителя на УО на ПКИП 2021-2027 е отказано финансиране на одобреното проектно предложение, като органът се е позовал на т. 11.2.1), буква „ж“ „Критерии за недопустимост на кандидатите“ от Условията за кандидатстване (л.112), тъй като от кандидата не са представени доказателства за това какви мерки е предприел за недопускане на следващи нарушения на трудовото законодателство, аналогични, на установеното с НП № 23-2300272/26.05.2023 г., издадено за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ.
От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е неоснователна.
Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа от 2022 г. (отм. с § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Постановление № 104 от 18 август 2026 г. за приемане на Устройствен правилник на Министерството на икономиката, инвестициите и индустрията и на Устройствен правилник на Министерството на иновациите и дигиталната трансформация, за създаване на Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ - ДВ, бр. 76 от 21 август 2026 г., в сила от 01.09.2026 г.) Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика“ 2007 - 2013 г., на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 - 2020 г., на Оперативна програма „Инициатива за малки и средни предприятия“ 2014 - 2020, на Програмата за конкурентоспособност и иновации в предприятията 2021 - 2027 г. и на Програмата за научни изследвания, иновации и дигитализация за интелигентна трансформация 2021 - 2027 г. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ ЗУСЕФСУ Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице.
Оспореното решение е издадено от И. Д. И., главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, която със Заповед № РД-14-38/29.01.2025 г. на Министъра на иновациите и растежа (л.58), е определена за лице, което да изпълнява функциите на Ръководител на Управляващия орган по приоритет 1 „Иновации и растеж“ и приоритет 2 „Кръгова икономика“ на Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията“ 2021-2027г. С оглед на това, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма (чл. 59, ал. 2 АПК), като не се констатират основания за прогласяване на нищожност на административния акт.
В решението са изложени мотивите на органа, обусловили упражнената властническа компетентност, като са обсъдени представените от жалбоподателя документи. Не се констатират процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на дружеството да участва в административното производство, които да обусловят отмяната на акта на формално основание.
Решението е издадено и в съответствие с материалния закон.
Предмет на делото е Решение № РД-02-16-190 от 30.01.2026 г., с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на Бейк енд кофи 2018 ЕООД по проектно предложение с регистрационен номер BG16RFPR001-1.012-1726 с наименование: „Дигитализация на предприятията“ по процедура чрез подбор на проектни предложения BG16RFPR001-1.012 „Дигитализация на предприятията“, по Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията“ 2021-2027 г.
Между страните не е спорно, че със Заповед № РД-02-16-841/27.06.2025 г. (л.59) на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията 2021-2027 г., е утвърден пакет документи за провеждане на процедура чрез подбор на проектни предложения BG16RFPR001-1.012 „Дигитализация на предприятията" по приоритет 1 „Иновации и растеж“, Специфична цел RS01.2. „Усвояване на ползите от цифровизацията за гражданите, дружествата, изследователските организации и публичните органи (ЕФРР)“ на програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията“ 2021 - 2027, а именно Условия за кандидатстване и Условия за изпълнение по процедура чрез подбор на проекти BG16RFPR001-1.012 „Дигитализация на предприятията“, заедно с приложенията към тях; както и Обява за

откриване на процедура чрез подбор на проекти BG16RFPR001-1.012 „Дигитализация на предприятията“.
В Условия за кандидатстване (л.112), т. 11.2.1), буква „ж“ „Критерии за недопустимост на кандидатите“, е посочено, че съгласно чл. 25, ал. ЗУСЕФСУ и ПМС № 23/2023 г. в процедурата не могат да участват и безвъзмездна финансова помощ не се предоставя на лица, за които са налице обстоятелства за отстраняване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка съгласно чл. 54 и чл. 55 ЗОП. Кандидатите са длъжни да декларират, че не попадат в някоя от категориите, посочени в чл. 25, ал. 2 ЗУСЕФСУ и чл. 7 от ПМС № 23/2023 г., чрез Декларацията при кандидатстване (Приложение 2). Потенциалните кандидати не могат да участват в процедурата чрез подбор на проектни предложения и да получат безвъзмездна финансова помощ, в случай че е установено с влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение, нарушение на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3, чл. 63, ал. 1 или 2, чл. 118, чл. 128, чл. 228, ал. 3, чл. 245 и чл. 301- 305 от Кодекса на труда или чл. 13, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност или аналогични задължения, установени с акт на компетентен орган, съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът е установен.
В т.26.1, I, т. 6 от Процедура за уведомяване на неуспелите и одобрените кандидати и сключване на административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (л.129), е записано, че кандидат, който има влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение за нарушение на обстоятелства по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП има право да докаже, че е предприел съответни мерки за надеждност, като:
- е изяснил изчерпателно фактите и обстоятелствата, като активно е съдействал на компетентните органи, и е изпълнил конкретни предписания, технически, организационни и кадрови мерки, чрез които да се предотвратят нови престъпления или нарушения;
- е платил изцяло дължимото вземане по чл. 128, чл. 228, ал. 3 или чл. 245 от Кодекса на труда (ако е приложимо), включително заверено копие на наказателно постановление или съдебно решение за нарушение на обстоятелства по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП. Посочено е също, че представените доказателства ще бъдат разглеждани и преценявани от УО на ПКИП, като се отчита приложимостта на мерките при спазване на чл. 57. ал. 3, буква б) от ЗОП, тежестта и конкретните обстоятелства, свързани с нарушението.
Съгласно чл. 56, ал. 1 ЗОП кандидат или участник, за когото са налице основания по чл. 54, ал. 1 и посочените от възложителя обстоятелства по чл. 55, ал. 1, има право да представи доказателства, че е предприел мерки, които гарантират неговата надеждност, въпреки наличието на съответното основание за отстраняване. За тази цел кандидатът или участникът може да докаже, че: 1. е погасил задълженията си по чл. 54, ал. 1, т. 3, включително начислените лихви и/или глоби или че те са разсрочени, отсрочени или обезпечени; 2. е платил или е в процес на изплащане на дължимо обезщетение за всички вреди, настъпили в резултат от извършеното от него престъпление или нарушение; 3. е изяснил изчерпателно фактите и обстоятелствата, като активно е съдействал на компетентните органи, и е изпълнил конкретни предписания, технически, организационни и кадрови мерки, чрез които да се предотвратят нови престъпления или нарушения; 4. е платил изцяло дължимото вземане по чл. 128, чл. 228, ал. 3 или чл. 245 от Кодекса на труда.
Според чл. 57, ал. 1 възложителят отстранява от процедурата кандидат или участник, за когото са налице основанията по чл. 54, ал. 1 и посочените от възложителя обстоятелства по чл. 55, ал. 1, възникнали преди или по време на процедурата и когато в случаите по чл. 56, ал. 2 е преценил, че предприетите мерки не са достатъчни, за да се гарантира надеждността на кандидата или участника. Съгласно ал. 3, т. 2, б. „б“ ЗОП основанията за отстраняване се прилагат до изтичане

на три години от датата на влизането в сила на акт на компетентен орган, с който е установено наличието на обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 6 и чл. 55, ал. 1, т. 2 и 3, освен ако в акта е посочен друг срок. В конкретния случай е установено обстоятелство по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП, поради което, тригодишният срок от влизането в сила на НП не е изтекъл. От това следва, че правилно административният орган се е позовал на наличието на обстоятелството по т. 6, а именно: установено е с влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение, нарушение на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3, чл. 63, ал. 1 или 2, чл. 118, чл. 128, чл. 228, ал. 3, чл. 245 и чл. 301 - 305 от Кодекса на труда или чл. 13, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност или аналогични задължения, установени с акт на компетентен орган, съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен. В случая е налице сключено споразумение по чл. 415г КТ, което съгласно ал. 8 на посочената разпоредба има последиците на влязло в сила наказателно постановление.
Съдът намира, че правилно е отказано финансирането на проектното предложение, с оглед констатираното обстоятелство, че е налице влязло в сила наказателно постановление за нарушение на чл. 61 КТ и неизпълнението на изискването за доказване на надеждност.
В изпълнение на дадените от административния орган указания, в които е посочено и конкретно какви документи следва да представи кандидатът, от негова страна са представени обяснение, споразумение и доказателства за плащане на имуществената санкция. Според настоящия състав не са изпълнени указанията за доказване на надеждност от страна на дружеството. На кандидата е указано да представи вътрешноорганизационни актове за спазване изискванията на КТ, издадени с цел да не се допуска в бъдеще такива нарушения; създаване/вменяване с нарочен акт (заповед) на специализирани звена/длъжности, които да следят за предотвратяване на нарушенията на трудовото законодателство; други актове, отразяващи предприетите мерки, вътрешни правила, издадени правилници, въведени процедури, заповеди и други. Представеното споразумение за заплащане на санкцията не изпълнява това изискване. Плащането на глобата е задължение и е свързано с реализираната административнонаказателна отговорност на дружеството за извършено от него нарушение. Само по себе си, то не е доказателство за надеждност. Доброволното заплащане на наложената санкция е безспорно обстоятелство, чрез което се отразява в правния мир постигнатият регулационен ефект на санкцията и коригиращото отношение на лицето за допуснатото от него неправомерно поведение. Мерките за надеждност са изброени в чл. 56, ал. 1 ЗОП и доказателства за изпълнението им не са представяни от жалбоподателя. Заплащането на имуществената санкция по издадено НП не представлява мярка за надеждност по нито една от точките на чл. 56, ал. 1 ЗОП (в този смисъл Решение № 11090 от 07.11.2025 г. по адм. д. № 7604/2025 г., VII отд. на ВАС).
Според чл. 56, ал. 2 ЗОП възложителят разглежда предприетите от участника мерки и ги преценява, като отчита тежестта и конкретните обстоятелства, свързани с нарушението. С оглед съдържанието на чл. 56, ал. 1, т. 3 ЗОП участникът трябва да е изяснил изчерпателно фактите и обстоятелствата за извършеното нарушение и да е предприел такива мерки, че да се предотвратят нови нарушения. Тази цел е изрично посочена в чл. 56, ал. 1, т. 3 ЗОП. Възможни начини за това са участникът да е предприел разследване за извършеното нарушение - да е изискал обяснения от длъжностните лица, отговорни за подаване на уведомление до териториална дирекция на НАП, да е установил защо и от кого е допуснато закъснялото подаване на уведомлението, да е обърнато внимание или да е наказан дисциплинарно съответният служител, отговорен за това; да е променена организацията в дружество като с тази отговорност е натоварен друг служител, възложени са функции за контрол на друго лице и пр. Възможните мерки

могат да бъдат различни, но от всички тях следва да е въведена такава организация, че да се предотвратят нови нарушения по чл. 61 ал. 1 КТ (в тази насока виж: Решение на ВАС по адм. д. № 6189/2022 година). В случая нарушението е обяснено като „комуникационна“ грешка, без да са представени каквито и да било доказателства или обяснения за обстоятелствата, довели до нея, или за предприети мерки, с цел да не бъде извършено отново такова нарушение от страна на работодателя.
В обобщение, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, във валидна писмена форма, при спазване на процедурата по издаването му и правилно приложение на материалния закон. В хипотеза на чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП при констатирано с влязло в сила Наказателно постановление (сключеното споразумение по чл. 415г КТ, съгласно ал. 8 има последиците на влязло в сила наказателно постановление) нарушение на чл. 61, ал.1 КТ (представляващо задължително основание за отстраняване по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗОП) и предоставена възможност от страна на РУО, Бейк енд кофи 2018 ЕООД не е доказало надеждност по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗОП в хода на проведената процедура, поради което и правилно е отказано предоставянето на БФП, тъй като дружеството не отговаря на изискванията за бенефициер по смисъла на чл. 25, ал. 2 ЗУСЕФСУ.
При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят своевременно претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, които съдът определя в размер на 102.26 евро.
Водим от горното АССГ, 13 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Бейк енд кофи 2018 ЕООД срещу Решение № РД-02-16-190 от 30.01.2026 г. за отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията 2021-2027“ към Министерството на иновациите и растежа.
ОСЪЖДА Бейк енд кофи 2018 ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ към Министъра на иновациите и дигиталната трансформация сума в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

С

ЪДИЯ: